

vikle rene teknologier m.v. med støtte fra de grønne afgifter.

SF vil fortsætte med at udvikle en grøn erhvervspolitik, og vi vil i den forbindelse tage initiativ til en høring, f.eks. lanceret af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg og Erhvervsudvalg i fællesskab, om fremtidens teknologivalg ud fra tanken om først at producere varerne med 4 gange så stor miljøeffektivitet i forhold til levetid, ressourceforbrug m.v. og derefter 10 gange. Der skal altså hele tiden være et incitament til at udvikle teknologien.

Et andet interessant afsnit i redegørelsen er diskussionen om den sociale balance. Redegørelsen viser, at vi halter bagefter med hensyn til uddannelse af arbejdskraften. Ser vi på de lande, vi plejer at sammenligne os med, så har vi flest ansatte i lavtlønsområdet inden for fremstillingshverv. Vi har også mange ansatte inden for lavteknologierhverv, og vi ligger tilsvarende meget lavt inden for højteknologierhverv.

Det offentliges vigtigste ressourcebidrag til erhvervslivet er en veluddannet og kreativ medarbejderstab, men desværre lever regeringen ikke op til sin egen målsætning om, at langt flere unge skal have en videregående uddannelse.

I finansloven er der ikke afsat en eneste krone til forøget vækst på området. Tværtimod ligger der skjulte besparelser på samtlige uddannelsesstaksametre, fordi løn og pristal ikke er indreguleret.

Der er behov for en strategi, hvor det offentlige og det private spiller tættere sammen for at skabe nye jobområder inden for vidensbaserede virksomheder, bl.a. ved at skabe stærke forskningsmiljøer, udtrække flere patenter og etablere nye innovative virksomheder. Og ligesom hidtil vil SF støtte de initiativer, der er og vil blive taget inden for dette område.

Vi skal samtidig passe på, at omstillingen fra traditionel industri over mod højteknologiske områder ikke alene sker på markedets vilkår. Det kan få store sociale og menneskelige omkostninger i form af arbejdsløshed - omkostninger, der ofte rammer en bestemt by eller en gruppe og bestemte grupper eksempelvis ufaglærte. For at undgå dette ønsker SF en målrettet erhvervs-, uddannelses- og regionalpolitik, der sikrer, at nedgang i én sektor modsvares af fremgang i en anden. Og her er der jo gode eksempler. Eksempelvis så var der aldrig uden en massiv offentlig indsats kommet gang i den danske industri inden for vedvarende energi,

og det er jo i dag blevet en enorm eksportsucces. Så der er muligheder for at skabe nye erhvervsområder ved en aktiv offentlig indsats.

Vi har været noget skeptiske over for hjemmeservicestrategien som det eneste bud på et nyt arbejdsmarked for ufaglærte. Det er godt, at ordningen nu er ændret, så man kommer til at arbejde under overenskomstlignende forhold. Men ordningen er ekstremt dyr, og beskæftigelseseffekten er ikke imponerende omregnet til fuldtidsjob. Vi kunne i stedet tænke os en mere aktiv strategi for grønne job, hvor den grønne jobpulje, som SF fik med i finansloven for 1997, er en første start.

Regeringens erhvervsredegørelse nævner slet ikke spørgsmålet om det vigtige emne: demokratiseringen af erhvervslivet. Det ville ellers have været naturligt med den vægt, redegørelsen lægger på kompetente medarbejdere. Hvorfor ikke lade den kompetence følge op af øget indflydelse på deres virksomheder også gennem en øget medarbejderstab?

Det ville også have været oplagt at udforske mulighederne i medarbejdereje, så det bliver mere almindeligt, at de ansatte selv overtager deres virksomhed. For det første skal der gennemføres en ordning, der gør det mere favorabelt for medarbejderne at overtage deres egen virksomhed f.eks. i forbindelse med generationsskifte. Og for det andet bør der nedsættes et udvalg, der gennemgår forudsætningerne og perspektiverne for de lovmæssige krav for medarbejdereje.

Alt i alt ligger der i regeringens redegørelse mange positive ideer, men desværre er der for få værktøjer til at realisere redegørelsens initiativer og ideer.

Egil Møller (DF):

Har regeringen en erhvervspolitik? Det mener den vel selv den har. Den udarbejder oplæg og redegørelser på stribe med en ordfloam, som de indforståede socialdemokrater tror er de vises sten.

Hvis regeringen vil lytte til erhvervslivets anbefalinger og reagere positivt på disse meldinger, så tror jeg, Danmark vil opnå de bedste resultater. Men jeg tvivler på, at troen og viljen peger i den retning.

Regeringen kunne starte med at forenkle de administrative byrder, den vælter ud over alle selvstændige. Hvorfor skal virksomhederne bruge så megen administrativ tid på at udfylde skemaer til forskellige statslige kontorer? Hvor-